

WPROWADZENIE DLA ANIMATORÓW

Uczestnicy Spotkania w Walencji zostaną zakwaterowani u rodzin oraz w salach szkolnych i parafialnych.

Spotkania przedpołudniowe odbywać się będą w lokalnych punktach przyjęcia, to znaczy albo w parafiach, albo w szkołach. Na program tych spotkań składają się:

- wspólna modlitwa poranna,
- codzienne przedpołudniowe spotkania w małych grupach,
- celebracje parafialne w niedzielę i Nowy Rok oraz obiad u rodzin.

W ostatnim dniu roku wieczorem, także w parafiach lub szkołach, modlitwa w intencji pokoju i powitanie Nowego Roku „świętem narodów”.

Animatory to młodzi z różnych krajów, wybierani w proporcji jeden na 7-8 uczestników, którzy podejmują się prowadzenia spotkań w małych grupach i przygotowania wspólnej modlitwy w parafii lub szkole, do której zostaną skierowani po przyjeździe. Animatory małych grup przyjadą 28 grudnia, tzn. w dniu rozpoczęcia Spotkania. W parafiach i szkołach będą ekipy odpowiedzialne za animację całości programu, zazwyczaj osoby tworzące miejscowe ekipy przygotowań. W niektórych przypadkach trzeba będzie im pomóc. Osoby chętne do pomocy w animacji parafii i szkół przyjeżdżają 26 grudnia.

W Walencji, w dniu przyjazdu, w centralnym punkcie przyjęcia, każdy animator otrzyma w swoim języku komplet potrzebnych materiałów: szczegółowy program pracy, wskazówki i teksty do przygotowania modlitwy porannej, tematy spotkań w małych grupach. Materiały te wydawane będą w specjalnym punkcie oznaczonym napisem: „ANIMATORZY”. Trzeba udać się tam po zakończeniu przyjęcia całej grupy.

W każdej parafii lub szkole, do której animator zostanie posłany, będzie OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA ANIMACJĘ. Będzie nią albo ktoś z lokalnej ekipy, albo ktoś, kto został wysłany 26 grudnia. Zaraz po przybyciu do parafii lub szkoły należy odszukać tę osobę, gdyż już w dniu przyjazdu trzeba się będzie zabrać do pracy.

Każdy animator służyć będzie nie grupie, z którą przyjechał, ale międzynarodowej wspólnocie gromadzącej się w lokalnym punkcie przyjęcia, do którego został skierowany. Dobrze jest więc znać jakiś język obcy.

Animatory z różnych krajów poznają się ze sobą w momencie przybywania grup do parafii lub szkoły w dniu przyjazdu. Pierwsze spotkanie wszystkich animatorów odbędzie się 28 grudnia wieczorem. Gdzie i o której godzinie, dowiecie się od osoby odpowiedzialnej za animację. Do tego czasu można się już zorientować, jakie grupy zostały skierowane do waszego lokalnego punktu przyjęcia, z jakich są krajów, kto jest osobą odpowiedzialną za każdą grupę, kto może pomóc w prowadzeniu śpiewu w czasie modlitw, czy są księża, którzy będą odprawiać Eucharystię, gdzie można ją odprawić, kto może służyć jako tłumacz w małych grupach itp.

Zadania animatorów:

— **Ewentualna pomoc w formowaniu małych grup dzielenia się.** Robi to w zasadzie 28 grudnia lokalna ekipa przyjmująca gości w momencie przyjmowania grup. Małe grupy powinny być mieszane narodowościowo, ale ich skład musi tak być dobrany, by można się było porozumieć. Potrzebni będą tłumacze. Jeżeli podziału na małe grupy nie uda się zorganizować w dniu przyjazdu, to na pierwszym spotkaniu animatorów, 28 grudnia wieczorem, należy zastanowić się, jak następnego dnia rano sprawnie podzielić wszystkich na 10-, najwyżej 15-osobowe międzynarodowe grupy. Najlepiej już 28 grudnia ustalić i oznaczyć miejsca spotkań małych grup. Animator czuwa, by jego mała grupa dotarła z miejsca porannej modlitwy na miejsce spotkania.

— **Prowadzenie spotkań w małych grupach.** Animator w swej małej grupie stara się, by wszyscy poczuli się dobrze przyjęci i wzajemnie się słuchali. Na każde przedpołudniowe spotkanie w małych grupach będzie przygotowany temat i kilka pytań, by ukierunkować dzielenie się. Uczestnicy w dniu przyjazdu otrzymają w swoim języku „Książeczkę Spotkania”, w której znajdą temat na każdy dzień. Animator nie wygłasza wprowadzeń. Wystarczy, że zbierze swą grupę, przypomni temat, poprosi kogoś o przeczytanie czytań biblijnych, pytań itp., ewentualnie zaczyna rozmowę, ale nie komentuje wypowiedzi innych. Nie potrzeba wszystkiego czytać we wszystkich językach, gdyż każdy ma przed sobą swój tekst, ale dobrze jest usłyszeć chociaż raz każdy język, nawet ten rzadki, którego nikt nie rozumie. W małej grupie nie dyskutujemy, nie

bronimy swych poglądów, lecz po kolei staramy się wypowiedzieć to, co chcielibyśmy innym przekazać w związku z omawianym tematem. Uważamy, by każdy miał szansę zabrać głos. Jeżeli w małej grupie są osoby, które nie znają języka, w którym rozmawiamy, konieczne jest tłumaczenie każdej wypowiedzi zdanie po zdaniu. Animator nie musi być tłumaczem, ale dba, by tłumaczy na czas znaleźć. Trzeba ich szukać już w dniu przyjazdu.

— **Przygotowanie wspólnej modlitwy porannej.** W Książeczce Spotkania, którą każdy otrzyma w swoim języku, zamieszczono teksty potrzebne do przygotowania i poprowadzenia modlitwy. Wystarczy dobrze to wykorzystać.

Wspólnie z gospodarzami animatorzy urządzają miejsce modlitwy. Ikony, świece zostaną dostarczone, trzeba tylko wszystko pięknie ustawić. Może znalazłyby się jakieś kwiaty... Trzeba zatroszczyć się o mikrofony.

Kilka ważnych wskazówek:

– Przebieg modlitwy musi być przygotowany w przeddzień i zanotowany na kartce w kilku egzemplarzach: jeden otrzymuje osoba czuwająca nad całą modlitwą, drugi — osoba intonująca śpiewy, następne — osoby czytające, duszpasterze itp.

– Należy starannie dobrać języki, w jakich modlitwa będzie się odbywać, by nie pominąć żadnego. Kogoś, kto mówi mniej znanym językiem, można np. poprosić, by przygotował w swoim języku jakąś intencję do modlitwy powszechnej.

– Nie należy wszystkiego czytać we wszystkich językach! Modlitwa musi się składać przede wszystkim ze śpiewu, w który wszyscy się włączają. Teksty czytane powinny być krótkie. Krótkie fragmenty z Pisma św. można przeczytać w 3-4 językach, każdy werset Psalmu może być śpiewany (jeśli jest solista) lub odczytany w innym języku, podobnie intencje modlitwy powszechnej. W kilku językach można też odczytać modlitwę na zakończenie. Na każdą wspólną modlitwę inna grupa językowa może przygotować jedną piękną pieśń religijną w swoim języku. Te same zasady dotyczą przygotowania Eucharystii. Czytanie wszystkiego we wszystkich językach lub celebrowanie tylko w jednym języku nie sprzyja głębszemu przeżyciu przez wszystkich.

– Czytających bądź intonujących śpiew trzeba znaleźć wcześniej i dobrze im wyjaśnić, kiedy i jak mają wypełnić powierzone im zadanie. Trzeba ich poprosić, by 15 minut przed modlitwą zebrali się przy mikrofonie. Osoba, która czuwa nad przebiegiem całej modlitwy, musi być blisko nich, wtedy — gdyby zapomnieli, co mają robić — łatwo może im przypomnieć, nie wprowadzając zamieszania.

– Poszczególne części modlitwy muszą się ze sobą łączyć. Przedłużające się chwile oczekiwania po każdej części modlitwy bardzo utrudniają dobre jej przeżycie. Wystarczy jedna dłuższa chwila milczenia po czytaniu biblijnym, trwająca od 5 do 10 minut. Trzeba ją jednym zdaniem w kilku językach zapowiedzieć: „Teraz będziemy modlić się przez chwilę w milczeniu”.

– Jeżeli na modlitwie są dzieci, przygotowujemy dla nich specjalne miejsce, najlepiej gdzieś z przodu. Mogą na każdej modlitwie zapalać ustawione na widocznym miejscu świece — symbol światła Chrystusa.

W niektórych miejscach na zakończenie modlitwy mogą być przewidziane świadectwa osób zaangażowanych w parafii lub dzielnicy. Animatorzy muszą wtedy zadbać o tłumaczenie na różne języki.

Niektóre małe grupy mogą zostać zaproszone do odwiedzenia jakiegoś „miejsca nadziei czy cierpienia”: szpitala, więzienia, wielodzietnej rodziny... Animatorzy muszą czuwać, by ich grupki w pełni włączyły się w proponowane zajęcia, spotkały się w wyznaczonym miejscu, dotarły pod wskazany adres itp.

Przygotowanie pożegnania Starego Roku i powitania Nowego. 31 grudnia wieczorem wszyscy gromadzą się w swoich parafiach na modlitewne czuwanie w intencji pokoju na świecie. Propozycje do wykorzystania podczas tej modlitwy zamieszczone będą w Książeczce Spotkania, którą wszyscy otrzymają w dniu przyjazdu. Czuwanie trzeba w przeddzień przygotować, trzymając się wyżej wymienionych zasad.

Po czuwaniu można zaproponować radosne powitanie Nowego Roku. To również zadanie animatorów. Nie potrzeba wiele, by spędzić ze sobą kilka radosnych chwil. Oczywiście, nie może być alkoholu. Wystarczy poprosić różne grupy narodowe, nawet te najmniejsze, by zaśpiewały jakąś piosenkę, bądź opowiedziały krótko o swoich noworocznych czy gwiazdkowych zwyczajach, bądź też zatańczyły jakiś ludowy taniec. Musi to być jednak wcześniej bardzo dobrze przygotowane. Improwizować można, jeśli jest z czego.